

har Udset til at føre til noget som helst praktisk Resultat. Hvilke Grunde jeg har dertil? Jeg kan sige dem. Det er Hensynet til den politiske Stilling. I den tror jeg ligger, at der i Aar ikke er nogen som helst Mulighed for at staffe nogen som helst Understøttelse til Dr. Georg Brandes, selv om det vedtages med nok saa stort Flertal her i Tinget. Jeg skulde ikke have noget imod, at det blev vedtaget med stort Flertal, men jeg tror ikke, det fører til, at Dr. Georg Brandes faar noget, og jeg tror, at det ad Aare vilde have været lettere at staffe ham en Understøttelse, hvis Forslaget ikke var bragt frem under den nuværende politiske Situation. Dette Ræsonnement mod at bringe Spørgsmaal frem, som ikke have Udset til at kunne gaa igennem, er kommet frem flere Steder, f. Eks. med Hensyn til Askov Højskole. Ja, ganske vist, man kunde fra flere Sider i Udvalget have stillet Forslag om en Bevilling til Askov Højskole, men jeg er overbevist om, at i Grunden er Askov Højskole bedst tjent med, at der ikke stilles et Forslag op, som gør, at Askov Højskole ikke faar noget mere. Hade vi ikke bedre Udset til senere at komme til en Overenskomst om en Forhøjelse til denne Skole end ved at stille et Forslag, som ikke har Udset til at gaa igennem? Errede Medlemmer ville se, at Ministeren har taget en Del Forslag tilbage, som han ikke har haft Udset til at faa gennemført. Paa samme Maade har Udvalget forud stillet sig til forskellige Spørgsmaal; naar der ikke var Udset til at føre det igennem, har Flertallet i mange Tilfælde ikke ønsket at bringe Spørgsmaalet frem uden at det førte til noget som helst praktisk Resultat. — Flere Medlemmer have udtalt sig ret indtrængende angaaende Bevillingen paa 2 eller 3,000 Kroner — jeg huster ikke bestemt hvor meget — til Kjøbenhavns Gymnastikforeningers Deltagelse i Gymnastikfesten i Stockholm. Jeg udtalte mig allerede i Gaar ret udførlig om dette Spørgsmaal, og jeg udtalte da i Særdeleshed, at den Indbydelse, som var kommen fra Sverige hertil, foruden at den ikke vandt enstemmig Bifald i Sverige, havde den Gjendommelighed, at den var adresseret i en Konvolut til de Kjøbenhavnske Gymnastikforeninger, men i Virkeligheden var rettet til de danske Gymnastikforeninger. De Kjøbenhavnske Gymnastikforeninger, sagde jeg, havde, efter hvad jeg havde erfaret, modtaget Indbydelsen — til dem var den kommen — men der var mig ikke noget bekendt om, at de havde, som det var deres Pligt, bragt den videre til Gymnastikforeninger i Provinserne, og derpaa er der intet Svar kommet. Errede Medlemmer,

som have talt, og talt meget ivrig, for at give denne Bevilling, have ikke svaret paa dette. De have ikke kunnet give nogen som helst Oplysning om, hvorvidt Kjøbenhavns Gymnastikforeninger have bragt denne Indbydelse videre til Provinserne. Jeg har her for mig den originale svenske Indbydelse, som er kommen til de danske eller rettere Kjøbenhavnske Gymnastikforeningaer, og i den staar, at da det ikke er de svenske Indbydere bekendt, at der her i Landet findes nogen fælles Union af Gymnastikere, tillade de sig at sende denne Indbydelse til de Kjøbenhavnske Gymnastikere med Anmodning om at lade den tilkomme andre danske Gymnastikere, saaledes at der kan komme et Udvalg, ikke af Kjøbenhavnske, men af danske Gymnastikere, til Gymnastikfesten i Sverige. Der er mig ikke noget bekendt om, og jeg er i Grunden temmelig sikker paa, at der ikke er foretaget det allermindste Skridt fra de Kjøbenhavnske Gymnastikeres Side for at bringe denne Indbydelse ud til Provinserne. Det vilde være i højeste Grad mærkværdigt, hvis man ikke, hverken i noget Kjøbenhavnst eller Provinsblad skulde have set noget om, at en saadan Indbydelse var tilkommet dem. Nej, ganske simpelt, de Kjøbenhavnske Gymnastikere have af den svenske Indbydelse strøget de Ord, som gaa ud paa alle Foreningers Deltagelse og have faaet den højstærede Kultusminister til her at stille Forslag om en Bevilling til de Kjøbenhavnske Foreningers Deltagelse i denne Fest. Jeg kan ikke se, at dette er nogen ganske loyal Fremgangsmaade fra deres Side, som oprindelig have modtaget denne Indbydelse. Det er muligt, at de Mænd, som have haft dermed at gøre, ad privat Vej have skaffet sig nogen Underretning om, hvorvidt der var Udset til at møde Deltagelse fra Provinserne, men det forekommer mig, at naar de faa en saadan Indbydelse og søge offentlig Understøttelse til at efterkomme den, er det deres bestemte Pligt at lade Indbydelsen komme til dem, hvem den er tiltænkt, og ikke gemme den i deres Lomme og søge at anvende den til Fordel for sig selv. Jeg kan derfor ikke se andet, end at der ikke er andet for os at gøre her end at stemme imod dette Forslag; vi bør i alt Fald gøre det af Hensyn til de Provinsforeninger, som maaste kunne have Udsigt til at deltage, men fra hvem man har holdt Indbydelsen tilbage. — Endnu er der et Par mindre Spørgsmaal, jeg ønsker at omtale. Med Hensyn til den Maade, hvorpaa den højstærede Minister omtalte Understøttelsen til Rasmussen-Søtilde, som er foreslaaet af 15 Medlemmer her i Salen, kan jeg meget godt forstaa, at den højstærede